உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்

இது

சென்னைச் சிவனடியார் திருக்கூட்டம்

எனப் பெயரிய

சைவ மஹா சபையின்

மாதாந்தப் பத்திரிகை.

மலர் 9	உருத்ரோத்காரிஹு கார்த்திகைமீ 1923ஹு நவம்பர்மீ	இதழ் 8

உள்ளுறை — பக்கம்.

சிவலிங்க தத்துவார்த்தம் 129

இருவினை யொப்பு 141

New Light upon Indian Philosophy 151

சபாரத்தின முதலியார் 152

இஃது

தேவகோட்டை

ஸ்ரீமான் மெ. அரு. நா. இராமநாதன் செட்டியாரவர்களுக்குச்

சமர்ப்பிக்கப்பெறுவது.

பத்திரிகாசிரியர்:

இருக்கம் - ஆதிமூல முதலியார்,

(Retired Accountant, Military Accts., Department).

நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி, எழுகிணறு, சென்னை.

சாது அச்சுக்கூடம், இராயப்பேட்டை, சென்னை.

1923.

தபாற்கூலி உட்பட வருடச்சந்தா ரூபா ஒன்றரை.

சந்தாதாரர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம்

இக்காலத்தில் சைவ சமயபரிபாலனம் செய்வாரில்லை. சைவ ஒழுக்கங்கள் குன்றிப்போயின. ஒவ்வோர் காலத்தில் ஒவ்வொரு சைவாபிமானிகள் வெளிப்பட்டுச்செய்யும் முயற்சிகளும் அவ்வவர்களோடு அழிகின்றன. இப்படியே அடியேன் செய்யும் முயற்சிகளும் என்னோடேயழிந்து போகலாம். ஆதலால் நான் இப்போது தொடங்கி நடத்திவருவன என்றும் நிலைபெற்று மேலுமேலும் விருத்தியடையுமாறு பெருமுயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். நான் இன்னும் இரண்டொரு வருடம் உயிரோடிருந்தால் இம்முயற்சி இறைவனருளால் முற்றுப்பெறும். இதற்கிடையில் பத்திரிகைக்கு விஷயங்கள் எழுதுவதில் என்மனம் செல்லவில்லை. அவரவர்கள் பலபல உதவிகளை நாடி எழுதுங் கடிதங்களைக் கவனிக்கவும் இயலவில்லை. பத்திரிகை தாமதித்து அனுப்பநேரிடுகிறது. இக்குறைகளை சிலகாலம்வரை அன்பர்கள் பொறுத்துக்கொள்ளுமாறு பிரார்த்திக்கிறேன்.

இ. ஆதிமூல முதலியார்.

சருவஞானோத்தர ஆகமம்

ஞானபாதம் தமிழ் மூலமும், முத்திரத்ந விருத்தியும்

இது ஸ்ரீகண்ட பரமேசுவரரால் ஸ்ரீ சுப்பிரமணியருக்கு உபதேசித்தருளப்பெற்றது. சைவசித்தாந்த சாரமாயுள்ளது. விருத்தியில் பல அரும்பெரும் விஷயங்கள் விளங்கும். வடமொழி மூலமும் சேர்க்கப்பெற்றிருக்கின்றது. நயம் கிளேஸ் காகிதத்தில் பக்கம் 200 வரையுள்ளது. வேண்டுவோர் நம்மிடம் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விலை ரூபா 1—8—0 தபால் சார்ஜ் வேறு

ஒரு முறையில் ஐந்து புத்தகம் வாங்குவோர்க்கு ஒரு புத்தகம் சேர்த்துக் கொடுக்கப்படும்.

இங்ஙனம்:
போ. முத்தைய பிள்ளை,
சிவாகமசங்கம், தேவகோட்டை.

புதிய பதிப்பு! திருமூலர் புதிய பதிப்பு!!

திருமந்திரம்

பல பிரதிகளுக்கிணங்கப் பரிசோதித்தும், சில அரும் பாடல்களை (*) இக்குறியிட்டு விளக்கியும், இறுதியில் செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதி சேர்த்தும் நல்ல காகிதத்தில் அழகுபெற அச்சிட்டு கலிகோ பயிண்டு செய்யப்பட்டுளது. விலை ரூபா 2 4 0

"நவசக்தி" புத்தகசாலை, இராயப்பேட்டை, சென்னை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சைவம்

மலர்	உருத்ரோத்காரிஸு கார்த்திகைமீ	இதழ்
9	1923ஸு நவம்பர்மீ	8

திருநேரிசை

இரவியு மதியும்விண்ணு மிருநிலம் புனலுங்காற்று
முரகமார் புவனமெட்டுந் திசையொளி யுருவமானாய்
அரவுமிழ் மணிகொள்சோதி யணியணா மலையுளானே
பரவுநின் பாதமல்லாற் பரமநான் பற்றிலேனே.

"சிவலிங்கதத்துவார்த்தம்"

சிவலிங்கத்தின் உண்மைப் பொருளிதுவென விளக்குவதே இவ்வுபந்நியாசத்தின் கருத்தாம். தத்வார்த்த மென்பது உண்மைப்பொருளெனப்படும்.

சிவலிங்கமெனுஞ் சொற்றொடர் சிவமாகிய லிங்கமென விரியும். விரியுங்கால் சிவமென்னுஞ் சொல் தன்மையையும், லிங்கமென்னுஞ் சொல் தன்மையை உடையதனையுங் குறிக்கும். குறிக்கவே லிங்கத்தின் றன்மை சிவமெனக் கொள்ளக்கிடக்கும். இதனைச் சாரைப்பாம்பு என்ற விடத்துச் சாரையாகிய பாம்பென விரிந்து பாம்பின் தன்மை சாரையெனக் கொள்வது போல அறிக.

ஆகவே சிவலிங்கமென்னுஞ் சொல்லிற்கு லிங்கத்தின் தன்மை சிவமென்பது பொருளாதலால் முதற்கண் லிங்கமென்னுஞ் சொற்பொருளையும், பின்னர் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருளையும் விசாரித்து அதன் பின்னர் சிவலிங்கமானது பிருதிவி சம்பந்தமான மண், கல், படிகம், செம்பு, தங்க முதலியவற்றி லமைந்திருப்பதின் கருத்தையும்

விசாரிப்பாம். அன்றியும் * சூசிகடாக நியாயம்பற்றி லிங்கமென்னுஞ் சொற்பொருளை முன்னரும் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருளைப் பின்னரும் விசாரித்தலமையும்.

லிங்கமென்னுஞ் சொல் அடையாளமென்னும் பொருளையுணர்த்தும். அடையாளமென்பது ஒரு பொருளை இதுவெனவுணர்த்தற்குச் சிறந்தகுறியாம். அக்குறி பிறிதொரு பொருளை யுணர்த்தாது குறித்த பொருளை யுணர்த்தும். அக்குறியை எப்பொழுது உபயோகப்படுத்துவதென ஆராயுமிடத்து ஒரு பொருளைப் பிறிதொருவருக்கு நேரிற் காட்டமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அப்பொருள் இத் தன்மைத்தா யிருக்குமென்று அத்தன்மையை விளக்குகின்ற ஒரு குறியைக் காட்டுவது வழக்கமாம். அது போலச் சிவமாகிய பொருளை நேரிற் காட்டமுடியாத சந்தர்ப்பத்தில் அச்சிவப்பொருளித்தன்மைத் தென்று காட்டும் அடையாளமாயிருந்தது லிங்கம். சந்திரசேகரர் முதலிய திருமேனிகளெல்லாம் பிறிதோரண்டத்தில் பேசுந்தெய்வமாகக் காணப்படுமாதலால் அத்திருமேனிகளை உள்ளவாறே காட்டும் அம்மூர்த்தங்களுக்கு லிங்கமென்ற பெயர் கிடையாது. உருவப்பொருளல்லாத சிவப்பொருளைக் குறிப்பதற்கே லிங்கமெனப்பட்டது. இனி லிங்கமென்பது எல்லாம் தோன்றி ஒடுங்குதற்குரிய மூலமெனவும் சித்திரித்தலெனவும் பொருள்படும், அவ்வாறு படுங்கால் பீடமும் லிங்கமுமாய்க் காணப்படுவது அவ்வியக்த லிங்கமெனவும் சந்திரசேகரர் முதலிய மகேசுர மூர்த்தங்கள் வியக்த லிங்க மெனவும் அறிக.

இனி, சிவமென்னுஞ் சொல்லில் சிகரம் சிவத்தையும் வகரம் அருளையுங் குறிக்கும். இவ்வுண்மையை உண்மை விளக்க முதலிய சித்தாந்த நூல்களிற் காண்க. வகரமின்றியே சிகரமட்டுஞ் சிவத்தை யுணர்த்துமென்றல் எவ்வாறு பொருந்துமெனின் செம்மையாகிய அக்கினியென்ற பொழுது சூட்டைக்குறிக்காத செம்மையென்னுஞ் சொல்

---

* சூசிகடாக நியாயம் = சூசி என்பது ஊசி, கடாகமென்பது கடாரம். கடாரத்திற்காகப் பொருள் கொடுத்தவன் முன்னரும், ஊசிக்காகப் பொருள் கொடுத்தவன் பின்னருமாயிருக்கவும், கடாரத்தின் வேலை நாள் நீட்டிப்பை உடையதாகவும் ஊசியின்வேலை அவ்வாறில்லாததாகவு மிருத்தல்பற்றிப் பின்னர் பொருள் கொடுத்தவனுக்கு முன்னர் ஊசியைச் செய்து கொடுத்து விட்டு முன்னர் பொருள் கொடுத்தவனுக்குப் பின்னர் கடாரத்தைச் செய்து கொடுத்தலாம். அதுபோல லிங்கமென்னுஞ் சொற்பொருள் சுருக்கமும் சிவமென்னுஞ் சொற்பொருள் பெருக்கமுமாம்.

சூட்டையுடைய அக்கினியை யுணர்த்துவது போலச் சிகரமே வகரத் தோடு கூடிய சிவத்தை யுணர்த்துமென்க. சிகரம் சிவத்தை எவ்வாறு உணர்த்துகின்றதெனின் சிகரம் பற்றின்மையைக் குறித்த ஓரெழுத் தொரு மொழி. இதனை "நாயோட்டு மந்திரம் நாதனிருப்பிடம், நாயோட்டு மந்திரம் நான்மறைவேதம், நாயோட்டு மந்திரம் நாதாந்த சோதி, நாயோட்டு மந்திரம் நாமறியோமே" என்னுந் திருமந்திரம் வலியுறுத்தும். வகரம் வாவென்னுங் கிருபைக்குறிப்பை யுணர்த்து மொழியாய்க் குறுகி நின்றது. ஆகவே சிவமென்னுஞ் சொல் பற் றின்மையினால் எப்பொருட்கும் வேறாயும் கிருபையினால் எல்லாப் பொருளுட னொன்றாயும் நிற்குமென்பதைக் குறிப்பதாம். சிகர வகரங்கட்குக் கூறிய இப்பொருள் சித்தாந்த மரபு என்னு நூலிற் கண் டது. வகரமானது கூடாமல் சிகரந்தனித்து நின்ற விடத்துத் தொனியினால் சிவத்தை யுணர்த்தாமையால் வகரங்கூடி நின்றே தொனியினால் சிவத்தை யுணர்த்தும். இதுபோல அருளோடு கூடிப் பிரிப்பின்றியே சிவம் விளங்குவதாகும். அருளெனினுஞ் சத்தி யெனினு மொக்கும். நாயகன் நாயகி கூட்டத்தையே உலகத்தில் மங் கலமென்று சிறப்பித்துக் கூறுவர். கூறினும் ஒரு காலத்திற் கூடுத லும் மற்றொரு காலத்தில் பிரிதலுங் காணப்படலால் அக்கூட்டத்திற் குரிய மங்கலம் நித்தியமன்று. சிவபெருமானுந் திருவருளுங்கூடிய கூட்டம் அக்கினியிற் சூடுபோல என்றுமுள்ளதாதலால் சிவமென்பது மங்கலத்தையுடையது என வுணர்த்தும். அன்றியும் ஏனைப் பொருள் களாலுண்டாம் மங்கலம் தனக்கு மேற்பட்ட பொருளை நோக்க அமங் கலமாய் முடியுமாதலின் சிவப்பொருள் எல்லாப் பொருளினும் வேறா யும் எல்லாப் பொருளினுங் கூடியும் நிற்றலால் எல்லாப் பொருளுக்கு மங்கலத்தைக் கொடுப்பதில் தனக்கு மேலொரு மங்கலப் பொருளின் மையை உணாத்துதலின் சிவமென்பது மங்கலத்தைத் தருவதெனவு முணர்த்தும்.

இத்தகைய மங்கலமாகிய சிவப்பொருளின் வடிவம் யாதெனத் தெரிந்து கொள்ளாதபொழுது அப்பொருளையடைந்து மங்கலத்தைப் பெறுதல் கூடாது. ஆதலால் அச்சிவபொருளின் வடிவம் யாதென ஆராய்வாம்.

எல்லாப் பொருளோடுங்கூடியும் அப்பொருள்களிற் பற்றில்லா திருக்கும் பொருள் அகண்ட வெளியாயிருத்தல் வேண்டுமேயல்லது உருவமாகவாவது அருவுருவமாகவாவது இருத்தல் கூடாது. இருக்கு மாயின் ஏனைய பொருள்களோடு கூடியும் பற்றின்றியும் நிற்கமுடியாது.

எதுபோலவெனின் மண்முதலாகிய நான்கு பூதங்களினும் கூடியும் பற்றின்றியும் நிற்கும் ஆகாயம்போலவென அறிக. இப்பூதவெளி அறிவில்லாத சடம். சிவப்பொருளாகிய அப்பரவெளி அறிவுடைய சித்து. ஆதலால் அப்பரவெளியைச் சிதாகாயமென்றும், ஞானகாய மென்றும் கூறுவர். இறைவன் வடிவம் வெளியே யென்பதை "பூதங்களல்ல பொறியல்ல வேறு புலனல்ல வுள்ளமதியின், பேதங்களல்ல வினையன்றி நின்ற பிறிதல்ல வென்று பெருநூல், வேதங்கிடந்து தடுமாறும் வஞ்சவெளியென்ப" எனவும் "சிற்பர வெளிக்குள் வளர் தற்பரமதானபர தேவதையை" எனவும் † "எல்லாம் வெளியே யென்ன எச்சமயத்தவர்களும் வந்திறைஞ்சா நிற்பர்" எனவும் வருகின்ற திருவாக்குகளாற்றெளிக. இப்பரவெளியோடு பிரிப்பின்றி நிற்கும் உயிர்ப்பொருளுக்கு அப்பரவெளியை அறிதலே முத்தி. அதனை அறிய வொட்டாது மறைத்திருக்கும் அநாதிபந்த மாகிய ஆணவமலத்தை நீக்குதற் பொருட்டுக் கருணையோடு கூடிய பரவெளியாகிய சிவப்பொருள மான், மழு, சதுர்ப்புஜ முதலிய திருமேனி கொண்டருளும். அத்திருமேனியையும் இம்மண்ணுலகத்துள்ளார் தெரிசிக்கமுடியாது. இந்த அண்டத்தை வியாபித்து இதினின்று மேம்பட்டு விளங்கும் சூக்குமமான பிறிதோரண்டத்திலிருக்கும் உயிர்களே அவ்வுருவத் திருமேனியைத் தெரிசிக்கக்கூடும். இம்மண்ணுலக மாகிய தூல அண்டத்தையும் இதனை வியாபித்து மேலாய் நிற்கும் சூக்கும அண்டத்தையும் வியாபித்து இவ்விரு அண்டங்களின் மேலாய் விளங்கும் அதிசூக்கும அண்டத்தில் வாழு முயிர்கள் அப்பரவெளி யாகிய சிவப்பொருளை அறியும். அவ்வாறாயின் இவ்வண்டத்துள்ள நம் பெரியோர்கள் சதுர்ப்புஜ முதலிய உருவத்திருமேனியையும் அகண்ட மாகிய பரவெளியையுந் தெரிசித்தார்களென்று கூறு நூல்களோடு இக்கருத்து முரணாதோ வெனின்? முரணாது. எவ்வாறெனின் இத்தூல அண்டத்தின் பற்று அறவே நீங்கியபொழுது சூக்கும அண்டமும் அவ்வண்டத்துள்ள இறைவனுடைய உருவத்திருமேனியுந் தோன்றும். அச்சூக்கும அண்டத்தின் பற்று 'மறவே நீங்குங்கால் அதிசூக்கும அண்டமும் பரவெளியாகிய சிவபெருமானுடைய உண்மைச் சொரூப முந் தோன்றும். எல்லா அண்டங்களிலும் வியாபித்திருக்கிற பரவெளியை உற்று நோக்குவார்க்கு உணர்தல் கூடுமென்பதை ஒரு திருட்டாந்தத்தில் வைத்து மறியலாம். அதாவது ஒரு சொல்லுக்குப் பொருளிது வெனத் தோன்றாதபொழுது மனதை அகத்துத்திருப்பிச் சிந்திக்கின்றான். சிந்தித்தபொழுது புறப்பொருள்களின் பற்று

நீங்குகின்றது. நீங்கவே பரவெளியின் சந்திப்பு உண்டாகின்றது. எல்லாப் பொருள்களும் பரவெளியிலிருப்பதால் கருதிய பொருள் தோன்றுகிறது. இவ்வனுபவம் ஞானிகளிடத்தும் அஞ்ஞானிகளிடத்து முளதேனும் பரவெளியைத் தலைப்பட்டுணர்ந்தோ மென்பதை ஞானிகளுணர்வார்கள். அஞ்ஞானிகளறியமாட்டார்கள்.

ஆகவே இவ்வுலகத்துள்ளார்க்கு எல்லாப் பற்று மறவே நீங்கும் பொழுது பரவெளியாகிய சிவசொரூபத்தைத் தெரிசித்தல் கூடுமெனவும் பற்று நீங்காதபொழுது முடியாதெனவும் பெறப்பட்டன. " அவனருளாலே அவன்றாள் வணங்கி " என்ற திருவாக்கின்படி பற்று நீக்கத்திற்கும் அவனருள்வேண்டும் ; அவ்வருளுண்டாவதற்கவனை வழிபடல்வேண்டும். வழிபடுதற்கு அவனுடைய தோற்றம் வேண்டும். தோன்றாத பொருளிடத்து வழிபாடு செய்து பயன் பெற்றேனென்பது கண்ணில்லாதவன் அலங்காரமுள்ள ஒரு பொருளைக்கண்டின் புற்றே னென்பதை யொக்கும். ஆதலால் எல்லாப்பொருளுந் தானா யிருக்குந்தன்மை பரவெளியாகிய சிவபெருமானுக்கிருத்தலால் எல்லாப் பொருளிடத்தும் வழிபாடு செய்வோமெனின், அப்பொருளுக்கெல்லாம் தனித்தனிப் பெயரிருத்தலான் மனிதன் என்ற வொரு பொருளைக் கண்ட மாத்திரத்தில் மனிதன் என்ற எண்ணம் உண்டாவதே யன்றி கடவுளென்ற எண்ணம் உண்டாவதில்லை. கடவுளைத் தெரிசித்த பின்னர் எப்பொருளுங் கடவுளாய்த் தோன்றும். முன்னர்த் தோன்றாது. ஆகவே இம்மண்ணுலகத்துள்ளார் கடவுளை வழிபடுவதற்குப் பார்த்த மாத்திரத்தே பொதுவான உணர்ச்சியுடையார்க்குக் கடவுளென்ற எண்ணமும் சிறப்பான உணர்ச்சியுடையார்க்குப் பரவெளியாகிய சிவமென்ற வெண்ணமும் உண்டாகும் பொருட்டு அப்பரசிவமே சிவலிங்கமாகிய திருமேனியைக் கொண்டருளிற்று. இறைவன் கருணைப் பெருக்காற்றோன்றிய சிவலிங்கத்தைச் சுயம்பு, (ஒருவராற் செய்யப்படாத) லிங்கமென்பார். இதுவன்றி அப்பர வெளியைத் தெரிசித்த பெரியோரால் பிரதிட்டை செய்யப்பெற்ற சிவலிங்கமுமுண்டு. இச்சிவலிங்கம் எப்பொருளா லமைந்திருந்தாலும் அதனைக் கண்ட மாத்திரத்தே அப்பொருளினெண்ணம் உண்டாகாமல் சிவலிங்கமென்னும் பெயரிருத்தலால் கடவுள் என்ற எண்ணமுண்டாகுமென்றது கூடும். பரவெளியதென்ற எண்ணம் எவ்வாறு உண்டாகுமெனின் அச்சிவலிங்கத்தினமைப்பினால் உண்டாகும். எவ்வாறெனின் பூதவெளியாகிய ஆகாயத்தை உற்று நோக்குங்கால் உயர்ந்தும் அகன்றுந் தோன்றும். உயர்ந்த தோற்றம் அதீதமென்பதையும்

அகன்ற தோற்றம் எல்லாந் தன்னுள்ளும் தான் எல்லாவற்றுள்ளு மென்பதையும் உணர்த்தும். இவ்வாறே ஞான வெளியாகிய சிவப் பொருளும் விளங்குமென்பதை உணர்த்துதற்கு உயர்ந்தும் வட்டமாக அகன்றுஞ் சிவலிங்கமமையப் பெற்றிருக்கின்றது. இதனை

> "குறைக்கின்ற வாரிக்குவலய நீரும்
> பரக்கின்ற காற்றுப் பயில்கின்ற தீயு
> நிரைக்கின்ற வாறிவை நீண்டகன்றானை
> வரைத்து வலஞ்செயு மாறறியேனே,"

எனத் திருமந்திரத்தில் சிவலிங்கத்தைப்பற்றிக் கூறியவாற்றானறிக.

இச்சிவலிங்க அமைப்பும் பரவெளியைக் குறித்ததாயினும் பிருதிவி யம்சத்தில் அமைந்திருக்கின்றமையால் சிவலிங்க வழிபாடு ஏக தேச வழிபாடேயன்றி எல்லாமா யிருக்கின்ற இறைவன் வழிபாடாகுமா வெனின், ஆகும். எவ்வாறெனின் எல்லாமென்பது பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம், ஆகிய பூதங்களைந்து; சூரியன், சந்திரன், ஆன்மா என்னு மூன்று ஆக எட்டுமேயாம். இவ்வெட்டைத் தவிர வேறு பொருள் கிடையாது. எல்லாமாய் நிற்கின்ற இறைவன் நிலையை அட்ட மூர்த்தமென்று பெரியோரருளினர். அவ்வெட்டினுள்ளும் இறைவனை வழிபடலாம். அவ்வழிபாடும் அகவழிபாடு, புறவழிபாடு என இருவகைப்படும். அவற்றுள் அகவழிபாடாவது ஆன்மாவிடத்து இறைவனை வழிபடுதலாம்; ஆன்மாவிடத்திறைவனை வழிபடுதலால் எல்லாமாயிருக்கின்ற இறைவனை வழிபட்டதாகுமா? ஆகும். எவ்வாறெனின் ஆன்மா ஓருடம்பைப்பற்றி யன்றி தனித்து நில்லாது. உடம்பில் பஞ்சபூதங்களும் சூரியன், சந்திரனிரண்டும் ஆக எழுமுள்ளன. சூரியன், சந்திரன் உடம்பிலெவ்வா றிருக்கின்றன ரெனின் சூரியமண்டலம், சந்திரமண்டலமென்னும் பெயரால் உடம்பினுள்ளிருக்கின்றனர்.

இவ்வாறு எழு பொருள்களுங் கூடிய உடம்பில் ஆன்மாவினிடத்து இறைவனை வழிபடுதலால் அட்டமூர்த்தத்தையும் வழிபட்டதாகும். இவ்வழிபாடு புறப்பொருளினிடத்து ஆசையை விட்டு இந்திரியங்களை மனத்தினேவல் வழியிலடக்கி அம்மனத்தைப் பிராண வாயுவுடன் கூட்டி அகத்தில் ஆசிரியன் கற்பித்தருளிய ஓர் அநுசந்தானத்திற் பயிலும் யோகிகட்கே கூடும். இவ்வாறு புறப்பொருளிலாசை யறுமலும், மனத்தையடக்கும் வல்லமையில்லாமலுமுள்ள ஏனையோர்க்கு இவ்வழிபாடு ஒரு சிறிதுங் கூடாது. கூடினதாகச் சொல்வராயின் வாசா கைங்கரியமேயன்றி உண்மையல்ல வென்பதை

உண்மை யறிவுடையாருணர்வர். ஆதலால் எனையோர் வழிப்படுதற் பொருட்டுப் பெருங்கருணைத் தடங்கடலாகிய சிவபெருமான் பிருதிவி அம்சத்தில் திருமேனி கொண்டருளினன். இப்பிருதிவி அம்சத்தில் எல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன. எவ்வாறெனின் சூரியன், சந்திர னிரண்டும் அக்கினியின் அம்சமாதலால் அக்கினியுளடங்கும். ஆகவே எல்லாமென்பது ஆறினுளடங்குவதாயிற்று. அவ்வாறினுள்ளும் ஆகா யத்தில் தன் குணமாகிய சப்தகுண மொன்றேயுள்ளது. வாயுவில் தன் குணமாகிய பரிசமும் ஆகாயத்தின் குணமாகிய சப்தமுமுள்ளன. அக்கினியில் தன் குணமாகிய ரூபமும் ஆகாயத்தின் குணமாகிய சப் தமும் வாயுவின் குணமாகிய பரிசமும் ஆக மூன்றுமுள்ளன. அப் புவில் தன் குணமாகிய ரசமும், ஆகாயத்தின் குணமாகிய சப்தமும், வாயுவின் குணமாகிய பரிசமும், அக்கினியின் குணமாகிய ரூபமும் ஆக நான்குமுள்ளன. பிருதிவியில் தன் குணமாகிய கந்தமும், ஆகா யத்தின் குணமாகிய சப்தமும், வாயுவின் குணமாகிய பரிசமும், அக்கினியின் குணமாகிய ரூபமும், அப்புவின் குணமாகிய ரசமும் ஆக ஐந்துமுள்ளன. மேற் கூறியவாறு அக்கினியினுள்ளே சூரியன், சந்திரனடங்கியுள்ளன. ஆகையால் பிருதிவியில் ஏழு அம்சமிருக் கின்றன. ஆன்மா வழிபடுகின்றவனாய் அப்பிருதிவியினோடு சம்பந்திக் கின்றான். ஆதலால் பிருதிவி அம்சமாகிய சிவலிங்க வழிபாடு எல் லாமாயிருக்கின்ற அட்ட மூர்த்தத்தின் வழிபாடேயாகும். பிருதிவி முதலாகிய பூதங்களில் மேற் கூறியவாறு குணங்களமைந்திருக்கின் றன வென்பதை "பாரிடை ஐந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி, நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி, தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி, வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி, வெளியிடை ஒன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி" என்னும் மணிவாசகப் பெருமான் திருவாக்காற் றெளிக. ஆதலால் சிவலிங்கம் எல்லாமாய்நின்ற இறைவனை யும் இறைவனுடைய உண்மைச் சொரூபமாகிய பரவெளியையுங்குறிப் பதாகும். பிருதிவிலிங்கமேயன்றி அப்புலிங்கம், தேயுலிங்கம், வாயு லிங்கம், ஆகாசலிங்கமெனவும் வழங்கப்படுகின்றனவே, அவ்விலிங்கங் கங்கள் எல்லாமாத லெவ்வாறு பொருந்துமெனின் அப்பு முதலியவற் றைப் பிருதிவிலிங்கமாக ஆக்கி அப்பு முதலிய அவ்வப் பெயரால் வழங்குவதேயன்றி பிறிதில்லை யாதலால் எல்லாமாதல் கூடுமென்க.

இனி சிவலிங்கங்களில் ஒரு முகமும் மூன்று கண்களுங் காணப் படுவதின் கருத்தென்னை யெனின், கண் சந்திரன், சூரியன், அக்கினி என்று மூன்றுமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றோ மென்பதையும் முகம் கரு

ணைய் யுடைத்தா யிருக்கின்றாரென்பதனையும் உணர்த்துதற் கென்க.

இனி இச்சிவலிங்கத்திற் காணப்படும் ஆவுடையாளென்பது எதைக் குறிக்கின்றதெனின் சிற்சத்தியைக் குறிப்பதாம். எவ்வா றெனின் பரமசிவமாகிய பரவெளியில் எப்பொழுதும் ஓரசைவுண்டு. அவ்வசைவைச் சிற்சத்தியென்பர். அந்த அசைவு சுற்றிக்கொண்டே யிருக்கும். அச்சுழற்சி நுண்ணறிவுடையார்க்கன்றி ஏனையோர்க்குத் தெரியவராது. ஆயினும் ஓரசைதலுண்டென்பதை யாவருஞ் சாதா ரணமா யறியலாம் எவ்வாறெனின் காணப்படுகின்ற ஒவ்வொரு பொருளும் முதல் நிமிடத்திலிருந்தபடி மறு நிமிடத்திலிருப்பதில்லை. உதாரணமாக ஒரு மனிதனையோ, செடியையோ கவனிப்போம். திடீ ரென்று வளர்ந்து விடுவதில்லை; நாளடைவில் வளரக் காண்கிறோம். ஆதலாலவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கணந்தோறு மாறுத லடைந்தே வளர்ந்து வருகின்றனவென்பது அறியப்படும். அவ்வாறு மாறுதலடைவது பரவெளியிலுள்ள அசைவினாலேயாம். இனி அப் பரவெளியிற்றான் அவ்வசைவு எதற்காக இருக்கின்றதெனின் பொருள் களைப் பாகம்பண்ணு முபகாரத்திற்காக சூடு அக்கினியிலிருப்பது போன்று உயிர்களின் மலமாகிய அறியாமையைப் பாகம் பண்ணுவதற் காக (கெடுப்பதற்காக) அசைதற்சக்தி பரவெளியிலிருக்கின்றது. அசைதலினால் இரும்பு முதலிய பொருள்களிலிருக்குங் கறை முதலியன நீங்கிப் பிரகாசமாதலும், ஓடுகின்ற தண்ணீரை யடைந்த அசுத்தங் கள் அத்தண்ணீர் சிறிது தூரஞ் செல்வதற்கு முன் சுத்தமாதலும் பிரத்தியட்சமாதலால் அசைதற் சத்தி உயிரின் மல சத்தியைக் கெடுத் துச் சுத்தப்படுத்து மென்றறிக. இவ்வசைதற்சத்தி, பரவெளியி லுண்டென்பதை உணர்த்துதற்குப் பரவெளியை உணர்த்தும் சிவ லிங்கத்தில் வளைந்திருப்பதான ஆவுடையா ளமைந்திருக்கின்றது. அக்கினி முழுதும் சூடு நிறைந்திருந்தாலும் முற்பட்டுக் காணப்படு வது செம்மையும் அடங்கிக்காணப்படுவது சூடுமாதல் போலப்பர வெளி முழுமையும் அசைதற்சத்தி நிறைந்திருந்தாலும் முற்பட்டுக் காணப்படுவது வெளியும் அடங்கிக் காணப்படுவது அசைதலு மென் பதை உணாத்துதற்கு அவ்வசை தலைக்குறிக்கும் ஆவுடையாள் பர வெளியாகிய சிவலிங்கத்தின் கீழடங்கிக் காணப்படுகின்றது.

இனி அவ்வாவுடையாள் வளைந்திருப்பதோடமையாது கோமுகி என்னும் பெயரால் ஒரு பக்கத்தில் நீண்டிருப்பதன் கருத்தென்னை யெனின் மேற்கூறியவாறு உயிர்களின் மல சக்தியைக் கெடுக்குங்

கருணையே அசைதலென்பதை யுணர்த்துதற் பொருட்டு உயிர்களை நோக்கிய குறிப்பாக அமைந்திருக்கின்றது. ஆவுடையாளென்ற பெண்பால் விகுதிபெற்ற பெயரினால் சத்தியென்றும் பெண்பாலடங்கி யிருக்குமென்றும், கோமுகி என்றதனால் கோவாகிய பசுக்களை (உயிர்களை) நோக்குங் கருணையுடையதென்றும் அறியும் வண்ணமாகப் பெயர்களமைந்திருப்பனவுங் கவனிக்கத் தக்கனவாம்.

இனி ஆவுடையாளின் கீழ் எண்கோணமாகவும், அவ்வெண் கோணத்தின் கீழ் நாற்கோணமாகவும் பிரதிட்டாலிங்க மமைந்திருப்பதின் கருத்தென்னையெனின், நான்கு திக்கும் எட்டுக்கோணமுமா யிருக்கின்ற எல்லா அண்டங்களும் சத்தியினா லாக்கப்படுவன வென்பதையும் பரவெளியாகிய தன்னுள்ளே அடக்க மென்பதையு முணர்த்துதற் கென்க.

இவ்வாறு பரவெளியாகிய ஒரு பொருள் சிவனென்று மேம்பட்ட காரணத்தால் ஆண்பாலாகவும் சத்தியென்று அடங்கியிருக்கும் காரணத்தாற் பெண்பாலாகவும் நின்றமையால், அப்பரவெளியிலடங்கி யிருக்கும் எல்லாப் பொருள்களும் ஆண், பெண் என்ற இருபகுதியாகவே காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு ஆண், பெண்ணென இருபகுதியாக மனிதர், விலங்கு, பறவை முதலிய வற்றிற் காணப்படுவனபோல் விருக்ஷங்களிடத்துங் காணப்படுகின்றனவோ வெனின், அவற்றிலும் ஆண் விருக்ஷம், பெண்விருக்ஷமுண்டு. "குரும்பை யாண் பனை யீன் குலை யோத்தூர்" என்னும் தேவாரத்தால் ஆண்பனை, பெண்பனை உண்டென்றறியக் கிடத்தல்பற்றி, ஏனைய விருக்ஷங்களிலும் அவ்வாறுண்டென்பதை அறியலாம். அவ்விருக்ஷங்கள் எவ்வாறு கூடுகின்றன வெனின், அவற்றில் ஆண் விருக்ஷங்களிலுள்ள பூவின்தேனை வண்டுகள் அருந்தும் பொழுது அப்பூக்களின் மத்தியிலிருக்கும் கருவுற்பத்திக்கேதுவா யிருக்கிற அணுக்கள் அவ்வண்டுகளின் கால் முதலியவைகளில் படிந்து கொள்கின்றன. மறுபடியும் அவ்வண்டுகள் பெண் விருக்ஷங்களின் பூவிலுள்ள தேனை அருந்தும் பொழுது முன் படிந்துள்ள கருவுற்பத்திக் கேதுவாயிருக்கிற அணுக்கள் அப்புஷ்பங்களிற் படுகின்றன. அதனால் பெண் விருக்ஷங் காய்க்கின்றது.

இவ்வாறு பரவெளியிற் காணப்படும் எல்லாப் பொருள்களும் ஆண், பெண்ணென்ற இரு பகுதியாகக் காணப்படுவதோடு மனிதருட் பல ஜாதி பேதமும், விலங்கு, பறவை, விருக்ஷ முதலியவற்றிலும் அவ்வாறே பலஜாதி பேதமுங் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு காணப்படுதற்குக் காரணம் என்னையோவெனின், அக்கினியிலிருக்

இன்ற சூடு ஒரு தன்மையே யாயினும் சுடுதற்ருெழிலால் சுடப்பட்ட பொருள்களுள் சங்கு முதலிய சில வெண்மையாகவும், மண் முதலிய சில செம்மையாகவும், விறகு முதலிய சில கருமையாகவும், சில நீல மாகவும், மண் முதலிய சில கடினமாகவும், பொன் முதலிய சில மிருதுவாகவு மாகின்றன. இதுபோல் அப்பரவெளியிலுள்ள அசை தற் சத்தி அசையுந் தன்மையா லொன்ருயினும் அசைக்கப்படும் உயிர் களின் கன்மத்திற் கேற்ப பலவருண பேதங்களை யடைந்திருக்கின் றன. ஜாதிபேதம் நம்மால் கற்பித்துக் கொள்ளப் பட்டதன்று. விலங்கு, பறவை முதலியவற்றிற்கு ஜாதிபேதம் நம்மாற் கற்பிக்கப் பட்டதாயின் மனிதருக்கும் நாம் கற்பித்துக் கொண்டதென்று சொல்லலாம். இத்தகைய சிவமும் சத்தியுமாகிய பரவெளியே எல் லாப் பொருளினுங் கலந்திருக்கின்ற தென்பதனையும் அப்பரவெளி யாகிய சிவசத்தி சொரூபமே சிவலிங்க வடிவமென்பதனையும் இதனடி யிற் காட்டுஞ் சிவஞான சித்தித் திருவாக்கானுந் தெளிக. அத்திரு வாக்கு வருமாறு:

"சத்தியுஞ் சிவமுமாய தன்மையிவ் வுலகமெல்லா
மொத்தொவ்வா வாணும்பெண்ணு முயர்குண குணியுமாகி
வைத்தன னவளால்வந்த வாக்கமிவ் வாழ்க்கையெல்லா
மித்தையு மறியார்பீட லிங்கத்தி னியல்புமோரார்."

இச்சிவலிங்கம் பரவெளியாகிய அருவத்தைக் காட்டுகின்ற உருவ மாயிருப்பதால் அருவுருவத்திருமேனி யெனப்படும். அன்றியும் அதீத நிலையில் நிற்கின்றசிவம் உருவத்தைக் கொள்ளுதற்குச் சத்தியோடு கூடிய அவசரமாகிய சாதாக்கியத்தைக் குறித்தலினாலும் அருவுருவத் திருமேனி யெனப்படும். சதாக்கியமானது சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்தி சாதாக்கியம், மூர்த்தி சாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கன்ம சாதாக்கியமென ஐவகைப்படும். அவற்றுள் மின்னல்போலப் பிரகா சிக்கும் இறைவன்நிலை சிவசாதாக்கியம். சூரியப்பிரகாசம்போல விளங்கும் இறைவன்நிலை அமூர்த்தி சாதாக்கியம். ஒருமுகமு மூன்று கண்களுமாக விளங்கும் நிலை மூர்த்திசாதாக்கியம். நான்கு முகங் களும் பன்னிரு கண்களும் எட்டுக்கரங்களுமாக விளங்கும் நிலை கர்த திருசாதாக்கியம். இலிங்கமும் பீடமுமாகவிளங்கும் நிலை கன்மசா தாக்கியம். அன்றியும் எல்லாத் தோற்றத்திற்கு முதலாயுள்ள தோற்றம் ஒலியாம். அவ்வொலியை நாதமென்றும் பிரணவமென்றும் சைவ சித் தாந்தங்கூறும். சிவலிங்க வடிவம் பிரணவத்தையுங் குறிக்கும். இதனை,

"இலிங்க நற்பீட மிசையு மோங்காரம்
இலிங்க நற்கண்ட நிறையு மகாரம்
இலிங்கத்துள் வட்ட நிறையு முகாரம்
இலிங்க மகார நிறைவிந்து நாதமே"

என்னுந் திருமந்திரத்தாற் றெளிக.

சிவனைக்குறிப்பது சிவலிங்க மென்பதொக்கும், "எரியலா னுருவ மில்லை" "ஞானச்சுடர் விளக்காய் நின்றாய்நீயே" "விண்ணிறைந் தோர் வெவ்வழலின்னுரு" "சோதியேசுடரே சூழொளிவிளக்கே" என்பனவாதியாய திருவாக்குகளால் சிவனுக்கு வடிவம் அக்கினியே யாமென்பது பெறப்படும். பிரமவிட்டுணுக்கள் தெரிசித்ததும் அக் கினியேயாம். ஆதலால் அக்கினி மேல்நோக்கிக் காணப்படுவதுபோல் சிவலிங்கம் அமைந்திருக்கின்றது. அக்னி காரியத்திற்காக அமைக் கப்பட்டிருக்கும் ஓமகுண்டம்போல் ஆவுடையாளும் அமைந்திருக் கின்றதென்பதே பொருத்தம். பரவெளி இறைவன்வடிவமென்பதும் அப்பரவெளியைக் குறிப்பது சிவலிங்கமென்பதும் பொருந்தாதோவெ னின் நன்கு வினவினாய், அக்கினியைக் குறிப்பது லிங்கமாயின் அக்கினி யைப்போல் அடிபருத்தும் முடிசிறுத்துங் காணப்படவேண்டும். லிங்க மோ அடியுமுடியு மொன்றாகவே காணப்படுகின்றது. அன்றியும் குண் டம் எப்பொழுதும் அக்கினியோடு பிரிப்பின்றி இருப்பதில்லை. அக் குண்டம் பிரிப்பின்றி நிற்கும் சத்தியாகமாட்டாது. அக்கினியே லிங்க மென்பதுபோல அக்கினியின் சத்தியே பீடமாதல்வேண்டும். ஆத லால் சத்தியேபீடம், லிங்கமே சிவமென்னுஞ் சிவஞான சித்தித் திரு வாக்கோடு முரணி அக்கினியே லிங்கம், குண்டமே பீடம் என்றல் பொருந்தாது.

ஆயின் மேற்கூறிய திருவாக்குக்களின் கருத்துத்தானென்னை யெனின், இறைவனுடைய திருமேனியின் தன்மை நம்முடைய வடிவம் போல் அப்பிரகாசமின்றிப் பிரகாசமுடைய தென்பதனைக்குறிக்கும். இவ்வாறன்றி வடிவத்தினமைதியைக் குறிப்பதன்று. அமைதியைக் குறிக்கமாட்டா தென்பதனை "எரியாடுமாறே" "நட்டம்பயில்கின்ற பரஞ்சுடரை" என்பனவாதிய திருவாக்குகளாலறிக. இத்திருவாக்கு கள் நடராஜவடிவம் அக்கினியே யென்று விளக்குகின்றதல்லவா? அக் கினியில் நடராஜவடிவத்திற்குரிய உறுப்புக ளிருக்கின்றனவா? இல் லையே, அன்றியும் "எரியலா னுருவமில்லை" யென்பதற்கு அக்கினியே வடிவம் வேறு வடிவமில்லையென்று கொள்வோமாயின் "அரியலாற் றேவி யில்லை" யென்பதற்கு விட்டுணுவேதேவி, வேறுதேவியில்லை யென்று

கொள்ளல்வேண்டும். இறைவனுக்குத்தேவி பராசத்தியாம். அப் பராசத்தியின் தொழிற்பாட்டின் பேதத்தாலுண்டான மூர்த்தங்களி லொன்று விட்டுணு; அவ்விட்டுணுவை ஆண்பாலாகவே நூல்கள் கூறுகின்றன. அவ்வாறாகவும் விட்டுணு எவ்வாறு தேவியாகும்? ஆகாதாயின், அத்திருவாக்கின் கருத்துத்தா னென்னையெனின், பரா சத்தியின் றொழில் இரக்ஷித்தலேயாம். விட்டுணுவின் தொழிலும் இரக்ஷித்தலேயாம். இறைவனுக்கு இரட்சித்தலையின்றித் தேவியில்லை என்பதே கருத்தாம். இவ்வாறே "எரியா லுருவமில்லை" என்பதற்கும் இறைவனுண்மை வடிவம் பிரகாசம்.

அவனாலாக்கப்பட்ட பூதங்களுள் அக்கினியும் பிரகாசம். ஏனைய பூதங்கள் அப்பிரகாசம் ஆதலால் பிரகாசத்தைத் தவிர வடிவமில்லை என்பதே பொருளாம். அன்றியும் பஞ்சபூதத்து ளொன்றாகிய அக் கினி எல்லாமாயிருக்கும் இறைவனுக்கு உண்மை வடிவமாதல் எவ் வாறு பொருந்தும்? பராசத்தியையும் இறைவனையும் இத்தன்மைய வென்று காட்டுதற்கு அரியும் எரியும் உவமைப் பொருள்களென அறிக.

ஆயின் பிரம விட்டுணுக்களுக்குக் காணப்பட்ட இறைவன் வடிவம் அக்கினியல்லவோ வெனின், அக்கினியேயாம். அது அவ் விருவருக்கும் உண்மையான ஜோதிப்பிரகாசம் நம்மின் வேறாயுண் டென்றுணர்த்து நிமித்தம் அந்தச் சோதியை அவர்கள் தெரிய முடி யாத அந்த நிலையில சோதிக்குச் சமானமாகிய அக்கினியாய் அடி முடி காண முடியாத வண்ணமாய்த் தோன்றியதாம். அத்தோற்றமும் இறைவனருட் கோலமே யன்றிப் பூதாக்கினியன்று. பூதாக்கினியா யின் யாதாயினுமொரு பொருளைப்பற்றி நின்று காணப்படுமே யன்றித் தனித்து நின்று காணப்பட மாட்டாது. இறைவன் அக்கினியாய்த் தோன்றிய பொழுது எந்த ஆதாரத்தைப்பற்றி நின்றான். அவ்வாறு பற்றின்றிப் பிரகாசிக்கும் அக்கினி போன்ற வடிவம் இற்றைக்கும் யோகாப்பியாசத்தால் தெரிசிக்கக்கூடும். இதனை "முழுச்சோதி நினை தந் திருத்தல்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தித் திருவாக்காற் றெளிக. ஆதலால் அக்கினியின் அமைதியே சிவலிங்க வடிவமென்பது பொருந்தாது.

மேற் கூறியவாறு பரவெளியே இறைவன் வடிவம் என்பதனையும் சோதியென்பதும் அப்பரவெளியையே குறிக்கு மென்பதனையும் அப் பரவெளியாகிய இறைவன் வடிவத்தைக் குறிப்பது சிவலிங்க மென் பதனையும் இதனடியில் வருந்திருப் பாசுரத்தாலறிக. அது வருமாறு,

திருவிளையாடற் புராணம்

" மலர்மகனுகி மூன்றுலவையமும் படைத்துமாலா
யலைவறநிறுத்தி முக்கணுதியா யழித்தம்மூவர்
தலைவனுய்ப் பரமாகாச சரீரியாய் முதலீறின்றித்
தொலைவரும் சோதியாமிச் சுந்தரலிங்கந்தன்னில். "

முடிவுரை

சிவலிங்கமென்பது சிவத்தைக் காட்டு மடையாளமென்பதூஉம், சிவம் மங்கலமாயிருந்து எல்லாப் பொருளுக்கும் மங்கலத்தைத் தருமென்பதூஉம், அச்சிவப்பொருளின் வடிவம் ஞான வெளியென்பதூஉம், அந்த ஞானவெளியைக் குறிப்பதே லிங்கமென்பதூஉம், இவ்விலிங்கம் பிரிதி விம்பசத்தியி லமைந்திருத்தலால் எல்லாமாயிருக்கின்ற அட்டமூர்த்த மெனப்படு மென்பதூஉம், ஆவுடையாள் சிற்சத்தியைக் குறிக்குமென்பதூஉம், கோமுகி உயிர்களிடத்து நிகழ்கின்ற சிற்சத்தியின் கருணையைக் குறிக்குமென்பதூஉம் ஆவுடையாளுக்குக் கீழுள்ள லிங்கத்தின் பாகம் எல்லா அண்டங்களுந் தன்னுளடங்கி யிருக்குமென்பதனைக் குறிக்கு மென்பதூஉம் பிறவுமாம்.

போ. முத்தய்ய பிள்ளை,

திருவாவடுதுறை யாதீனத்துச் சைவப் பிரசாரகர்.

இருவினை யொப்பு

" நற்குஞ்சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
நற்குஞ்சரக்கன்று காண். "

" மனநினைவில் வாக்கிலனைவருக்கு மறிவரிய
வள்ளல் கள்ளத்திஞன் மறுகுமறிவிலியேன்
றனைநினைவி லுட்கொண்டே யவனவளோ டதுவாந்
தன்மையினின் மலவடிவு தன்னைமன்னித்
தினையனையவவிவி லிருவினை துலையொப்பறிந்து
சீர்காழிமன்னு சிற்றம்பல நாடிஞனென்
முனைவினையு முடல்வினையும் வருவினையுமறுத்து
முத்தியளிப்பவன் மலர்த்தாள் சித்தமுறவைப்பாம். "

பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை என்னு மிவையாறும் அநாதி நித்தியப்பொருள்களாம். இவற்றுள் பதிசிவமாம். பசு மும்மலங்களால் பாதிக்கப்பட்ட ஆன்மாவாம். அதுவும் தனக்குரிய இச்சா ஞானக்கிரியையோடு கூடி நிற்கும் முப்பாசக் கட்டினின்று நீங்கில் மோக்ஷமடையும்.

ஆணவமலமானது இருளினை யுடையதாய் ஆன்மாவோடு அநாதியே இரண்டறக்கலந்து நின்று அவ்வான்மாவை மையுண்மணியென மறைத்து நிற்கும். அது தன்னை ஆன்மாவுக்குக் காட்டாது. ஆன்ம நிலையை அவ்வான்மா அறிவதையுந் தடுக்கும். அதாவது ஆன்மாவின் அறிவு செயல்களைத் தடைப்படுத்தி நிற்குமென்பதாம். அன்றியும் அஃது ஏகமாய் நின்று பற்பலசக்திகளை யுடையதாய் நிலவும். அச்சத்திகள் வெவ்வேறு ஆன்மாக்களிடத்தில் ஒருபடித்தாய் நில்லாமல் பலவேறு தன்மைகளைப் பொருந்திநிற்கும். அவ்வாணவம் எட்டுக்குணங்களை யுடையதாம். அவையாவன:

1. விகற்பம் = தன்னையொழிய மற்றொருவரும் ஒவ்வாதவ ரென்றல்
2. கற்பம் = பிடித்ததைப் பிடித்திருத்தல்
3. குரோதம் = கோபங்கொண்டு நினைத்தல்
4. மோகம் = யாதாமொன்றற்கு ஆசைப்படல்
5. கொலை = உயிர்களைக் கொல்லுதல்
6. அஞர் = சந்ததமுந் துக்கப்படல்
7. மதம் = அகங்கார மேலிடுதல்
8. நகை = சிரித்தல் என்பனவாம்.

இக்குணங்கள் ஆன்ம அறிவிற்பொருந்தி நின்று பலவித செயல்களைச் செய்வனவாம். அவ்வாறு செயல்கள் செய்யப்படும் போது பலவித இச்சைகளுண்டாம். அவ்விச்சைகளாலுண்டாகிய ஆசைப்பகுதிகளே வினையாம். இதனால் ஆணவம் கன்மத்துக்கு ஒருவித்தெனவும் அக்கன்மம் அவ்வித்தின் விளைவெனவுங் கண்டாம். இதுபற்றியன்றோ,

"யானென் செருக்கா-லிருவினையா மச்செருக்கு
மூலமலத்தானா முயிர்க்கு"

என ஆன்றோர் கூறுவாராயினர்.

ஆணவத்தின்றன்மை இங்ஙனமாக ஆன்மாகன்மங்களை யநுபவித்தற்குரிய நிலைக்களம் மாயாதேகமாம். அது மயக்குடன் கூடியபோதந் தரும் பொருளாய் ஆன்மாவினைப் பிணித்து நிற்கும். அவ்வாறு அத்தேகத்தை ஆன்மாவிற்கு இறைவன் பிணித்தமை, ஆணவத்தோடு கூடிய இச்சையினின்றெழும் மேற்கூறிய ஆசைப்பகுதிகளை அநுபவித்தற்காம்.

இனிக் கன்மத்தைப்பற்றிப் பேசுவாம்.

இக்கன்மமானது அநாதியே ஜடமாய் வியாபகமாயுள்ளது. ஆன்மாக்களுக்குச் சாதி ஆயுள்போகம் அக்கன்மத்தாலேயே உண்டாம்.

காந்தத்தின்முன் இரும்பைப்பிடிக்கையில் செயலுண்டாமாறு போல ஜடமாகிய இக்கன்மத்துக்குஞ் செயலுண்டு. அஃது ஜடமாகையால் தானே ஆன்மாவைப் பொருந்துமாறின்று. சிற்றறிவினையுடைய ஆன்மாவும் தானே எடுத்துக்கொள்ளும் வலியுடையதின்று. இவ் விரண்டு பொருள்களையுஞ் சம்பந்தப் படுத்துவோன் இறைவனேயாம்.

அவன் நியதி என்னுந் தத்துவத்தின் வழியாய்ச் செய்தவன் மாட்டுக் கன்மம் சென்றடையுமாறு செய்வன். கன்றானது தனது தாயைக் கருதிச் செல்லுமாப்போல வினையும் செய்தவனை நாடிச் செல்லும்.

இக்கன்மம் மனம்வாக்குக் காயமூன்றினுல் வரும். அது பற்பல பகுதிகளை யுடையதாம். அவையாவன:

நல்வினை தீவினை என்றும், ஆகாமியம் சஞ்சிதம் பிரார்த்தம் என் றும்'' ஸ்தூலம் சூக்குமம் அதிசூக்குமம் என்றும், வன்மை மென்மை என்றும், புத்திபூர்வம் அபுத்தி பூர்வம் என்றுமாம்.

இக்கன்மம் திதிகாலத்தில் புத்தியைப் பொருந்தி நிற்கும். மாசங் கார காலத்தில் அப்புத்தி பிரகிருதியைப்பொருந்தும். அது மாயையைப் பொருந்தி நிற்கும். சிருஷ்டிகாலத்தில் தேகத்தைப் பொருந்தும். அன்றியும் திதிகாலத்தில் 84-லக்ஷம் யோனி பேதத்திற் பிறந்திறந் துழலுமாறு செய்யும்.

சங்காரகாலத்தில் பக்குவம் எய்தும், சிருஷ்டி காலத்தில் தேகத் துக் கேதுவாகும். இவ்வினைகள் யாவும் மந்திர முதலியனவாய்க் கூறப்பெற்ற அத்துவாக்கள் ஆறினும் சஞ்சிதமெனக் கட்டுப்பட்டு நிற்கும்.

கன்மங்களைச் சஞ்சிதம், பிரார்த்தம், ஆகாமியம் என மூன்றி னுள் அடக்கிக் கூறலாம். பிராரத்தம் புசிக்கும்போதே யான் செய் தேன் பிறர் செய்தார் என்று சுட்டு கையினுலே அந்தச் சுட்டாலுள்ள பயன்மேலைக்கு உற்பவிக்கும். இஃது ஆகாமியம். பல ஜனனங்களினு மியற்றிய ஆகாமியக் கூட்டமே சஞ்சிதம். இதினின்றும் பக்குவப் பட்டு ஆன்மாவிற்கு இன்பதுன்பமாய் வருவது பிராரத்தம். இவையா மாறு:

"மேலைக்கு வித்துமாகி விளைந்தவையுணவுமாகி
ஞாலத்துவருமாபோல நாஞ்செய்யும் வினைகளெல்லாம்
மேலத்தான் பலமாச்செய்யு மிதமகிதங்களெல்லா
மூலத்ததாகியென்றும் வந்திடுமுறைமையோடே."

இவ்வாறு பிரவாக அநாதியாய்க் கன்மங்கள் பொருந்துவனவாம். ஆன்மா தோன்றுதொட்டு வருகிற கன்மங்கட் குட்பட்டு காற்றுடியு மூசலும்போலச் சுழன்று திரியும். பசு நல்வினையால் சொர்க்கமும், தீவினையால் நரகமும், இவ்விருவினையால் பூமியுங் கிட்டி நிற்கும்.

இக்கன்மம் ஆறு குணங்களையுடையது-அவையாவன:—

1. இருத்தல்=இந்திரியவழி செலுத்தல்
2. கிடத்தல்=அவ்வழியில் ஓங்கி நிற்றல்
3. இயற்றல்=இதவகிதஞ் செய்யல்
4. விடுத்தல்=முயலுதல்
5. பரநிந்தை=பிறன்பழி கூறல்
6. மேவல்=பலவகை யோனிகளில் மேவல்-என்பனவாம்.

கன்மங்களின் குணங்களாகிய இவைகளைப் பொருந்தப்பெற்ற ஆன்மாவிற்கு எவ்வாறு இருவினையொப்பு எய்துமெனிற் கூறுதும்.

ஆன்மாக்கள் தங்கிநிற்கும் நிலைகள் மூன்றும். அவையாவன: கேவலம் சகலம் சுத்தம் என்பவைகளே. இவற்றுள் கேவலம் தேகங்களோடு பொருந்தி நில்லாது ஆணவத்தோடு மாத்திரம் பொருந்தி நிற்குநிலை. சகலம் தேகத்தோடு பொருந்தி எண்பத்து நான்கு லக்ஷம் யோனி பேதங்களுள்ளும் பிறந்து இறந்து திரியுங்கால் இருவினை இயற்றி இன்ப துன்பங்களை யநுபவிக்கும் பெத்த நிலையாம். திருவருளால் பாசம் பகையெனக்கண்டு நீங்கித் தன்னையும் தலைவனையுமறிந்து இறைநிறைவுள் அத்துவிதமாய் நிற்கும் நிலை சுத்தமாம்.

மேற்கூறிய சகல நிலையிலேதான் இருவினை இயற்ற வேண்டும். ஞானேந்திரியம் கன்மேந்திரிய மநுபவிக்கிற விஷயங்களை அனுபவிக்கிறவன் நானென்றும் அவ்வநுபவம் எனதாகிய விஷயங்களென்றும் அகங்கரிக்குமாறு செய்து நிற்பது அகங்காரமாம். சர்வ விஷயத்திலுஞ் சென்று பற்றி ஆத்மபோதத்தை விரியப்பண்ணி இப்பொழுது அநுபவிக்கிற இந்த விஷயமும் முன்னனுபவித்த விஷயத்தோடு ஒக்குமெனவும் ஒவ்வாதெனவும் பிரித்து அறிந்து தெளிவது புத்தித் தத்துவமாம்.

இப்புத்திக் கொத்ததாகிய பதார்த்தங்களை விரும்பிப் போகம் பக்குவமான விடங்களிற் சென்று ஆன்மா தேகியாய் புவனமெங்குஞ் சஞ்சாரத்தைப்பண்ணும்.

சுகவிறுதியாலே துக்கமும் துக்கவிறுதியாலே சுகமுமாக துக்கமாயினும் சுகமாயினும் ஒன்று உறுதிப்படாமல் வருதலால் சுகமெல்லாம் துக்கமாதலால், "கழிபடுதுன்பங்களின் பயன்" என்று கூறப்

பட்டது. அன்றியும் கன்மம் ஒரு பதார்த்தமாதலினால் பக்குவம் எய்தும். ஆர்ச்சித்த கன்மங்களில் பக்குவப்பட்ட கன்மத்தைப் புசித்தும் பக்குவப்படாத கன்மத்தைப் புசியாமல் நீக்கிப் புசிக்கத்தக்க விஷய பதார்த்தங்களை ஆராய்ந்து ஒருதேகத்தைவிட்டுப் பின்னையொருதேகத்திலே சென்று பிறந்து ஒழியாத ஜனனமும் மரணமுமே தொழிலாகத் தண்ணீர்ச்சுழியிற்பட்ட கோரைப்புல்லைப்போல் ஆன்மா நிலையற வலைந்து திரியும்.

மேற்கூறிய மூன்று நிலைகளுள் சகல நிலையிலியற்றப்பெறும் புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் ஒரு சென்மத்திலே புசிக்கத்தக்கதாக, ஆறு அத்துவாக்களில் முன்னேகட்டுப்பட்ட சஞ்சிதமும் இப்போது எடுத்த தேகத்தில் புசித்து முடிவதாயுள்ள பிராரத்தமும் இங்ஙனம் புசிக்குமளவிலேயும் ஹிதாவஹிதங்களால் வரும் ஆகாமியமும் முடிந்துபோம்படி சிவபுண்ணியஞ் செய்தல்வேண்டும். இனிப் புண்ணியமாமாறு கூறுவாம்.

புண்ணியம் பசுபுண்ணியமென்றும் பதிபுண்ணியமென்று மிருவகைப்படும். பசுபுண்ணியத்தைப் பயன்விரும்பிச் செய்வாராயின் அது காமியத்துட்பட்டு அழிவெய்துமென அறநூல் கூறுதலால் நிலைபேறுடைய மெய்ஞ்ஞானத்தை அது பயப்பியாது என்பது பெற்றாம். ஆயினும் பயன்விரும்பாது செய்யின் அது பதி புண்ணியப் பண்பினதாகும். ஏனெனில் அது செய்வான் கருத்துவகை பற்றி நிகழுமாற்றானென்க. எவ்வாறெனில் பரமஞானியர்பால் நிகழும் ஜீவகாருண்ணியம் சிவபுண்ணியப் பகுப்புள்ளடங்குமாற்றா னுணர்க.

சிவபுண்ணியமும் புத்தி பூர்வம் அபுத்திபூர்வமென விருவகைப்படும். அபுத்தி பூர்வம் புத்தி பூர்வத்துக் கேதுவாய் நிற்கும். வேள்வி பசு புண்ணியத்துட் பட்டதாயினும் பயன் கருதாது செய்யில் அபுத்தி பூர்வபதிபுண்ணியமாம். மாபலிபோன்றார் முன்னைப்பிறப்பிற் செய்ததும் அபுத்தி பூர்வமாய் இறைபணியாயினமை யறிக. இஃது இங்ஙனமாக, புத்திபூர்வமாகிய சிவபுண்ணியங்கள் வேதாகமங்களில் விதிக்கப்பட்டாங்கு அறிந்து செய்தலாம். அவை சரியை, கிரியை, யோகமுதலியனவாம். சிவபெருமான் சாதகாசாரியனை யதிட்டித்து நின்று சகலர்க்கு சமைய தீக்கைசெய்து சரியைதன்னை நவையற இயற்றச்செய்வன். அவர்கள் சிவலோகத்தைப் பொருந்தி அங்குள்ள போகமருந்தி அவனியிலுதிப்பர். பின்னர் போதகாசாரியனாலே விசேடதீக்கைபெற்றுச் சிவபூஜை இயற்றிச் சிவசாமீப்பியம் பெற்று அங்குள்ள பெரும்போகந் துய்த்து ஒழிந்தகாலை புவியில் நண்ணி யோகாசாரியனை யடைந்து சிவ

யோகமியற்றிச் சிவனுடைய சாரூபஞ் சேர்ந்து நிற்பர். இச்சாரூப தேகத்தில் ஆசையிலராகிப் பெருகிவரும்போகத்திற் பற்றிலரேல் உலகமெலா மழியுங் காலத்து இவர் முத்தி எய்துவர். போகத்தில் ஆசையுடையரேல் சிருஷ்டிகாலத்தில் உலகிலுதித்து இருவினை ஒப் பெய்தி ஆணவமல பக்குவமடைந்து அதனுல் சத்திபதிந்திட மிக்க தொரு பக்குவம் வந்து குருவருளால் முத்தி எய்துவர். இதனுல் இவ் விருவினை யொப்பு யோகியர்க்கே உரித்தெனப்பெற்ரும். அன்றியும் இருவினை யொப்பு பிறந்தபின் மலபரிபாகம் வருதலும் அதன்பின் சத்திநிபாத நிகழ்தலும் முறைமையின் வந்தமை கண்டாம். ஆனல் சத்திநிபாதம் பல படித்தாயுள்ள தாதலினுல் மூவகையான்மாக்களுள் சகலர்க்கு மந்ததரம் மந்தமென்னும் சத்திநிபாத முள்ளனவாம். ஆனல் சிவனுக்கும் சத்திக்கும் செய்த புண்ணியபாவங்கள் பஞ்ச கலை களினிடத்து மருவி நிற்பனவாம். மந்ததர சத்திநிபாதர்க்கு ஆசான் நிவிர்த்தி பிரதிஷ்டை என்னுங் கலைகளிலுள்ள வினைத்தொகுதிகளை மாய்த்துப் பிரகிருதிக்கு மேலுள்ள புவனங்களில் வைப்பன். மந்த சத்திநிபாதர்க்கு வித்தியாகலைகளிலுள்ள வினைகளை யழித்துச் சுத்த வித்தையில் வைப்பன். தீவிர சத்திநிபாதர்க்கு சாந்திகலையிலுள்ள பாசங்களை நீக்கிச் சிவசமமுத்தியளிப்பன். இவர்களுக்கும் பரமுத்தி பிரளயகாலத்தில் பரமனளிப்பன். தீவிரதரமாம் சத்திநிபாதம் பதி யில் யாதொரு பற்றுமிலராகிச் சத்தியோ நிருவாணத்துக்குரியராவர். அதாவது உடனே பரமுத்தி எய்துதற்குரியராவர்.

சகலர்க்கு இருவினை யொப்பில்லாவிடத்து மலபரிபாகமில்லையாம். அஃதில்லாவிடத்துச் சத்திநிபாதமில்லையாம். இஃது இல்லாவிடத் துச் சிவஞானமில்லையாம். இஃதில்லாவிடத்து முத்தியில்லையாம். ஆத லால் மும்மலமுடைய சகலராகிய நமக்கு முதற்கண் இருவினை யொப்பு வேண்டுவது மிக்கு ஆவசிகமாயிற்று. பின் மலபரிபாகமும் அதன் பின் சத்திநிபாதமும் வேண்டற்பாலவாம்.

சத்திநிபாதத்துக்குக் காரணமாயுள்ளது மலபரிபாகம். அதா வது—ஆணவம் தனது சத்திகள் தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்க ளெல்லாவற்ருேடுங் கூடுதலாம். துணைக்காரணங்கள் சிவபூசை, தவம், செப முதலாயின. சத்திநிபாதமென்பது சத்தியின் வீழ்ச்சியாம். இஃது ஆன்ம அறிவின்கண் நிகழுங் குறிப்பினுலுணரலாம்.

ஜீவன்முத்தருக்கும் ஆகாமிய மேரா திராது. பிராரத்த கன்மம் புசிப்பு மாத்திரமாய் வந்துபோகிறதொழிய அவர்கள் ஈடுபடத்தக்க தாக மேலிட்டு வருத்தாது. அவர்கள் அப்படி ஈடுபட்டு வருந்தாதது

கொண்டே மற்ற ஆகாமியகன்மமும் ஏறாது. அப்படி ஏறிற்றாகிலும் பேதமாக்குவித்து ஜனனத்தை யுண்டாக்காது.

ஜீவன் முத்தரல்லாத மற்றையர்க்கு செபம், தவம், அர்ச்சனை, நல்லோர் இணக்கம், கற்றல், கேட்டல், சிந்தித்தல், நிட்டைகூடல் முதலிய இறப்பில் தவங்களாகிய சிவபுண்ணிய விசேடத்தால் இருவினையொப்புவரும். வந்தகாலை ஆகாமியம் ஏறாததாகும். பிராரத்தம் அநுபவத்தாலும் பிராயச்சித்தத்தாலும் போம். சஞ்சிதம் குருவின் திருவருளால் வெந்துபோம். இது நிற்க.

ஒருவன் ஒரு லக்ஷியத்தைக் கட்டித் தூக்கினவிடத்து அஃது அசைவற்று சமமாக நின்றகாலம் பார்த்து எய்தாற்போலச் சிவபெருமானும் ஆன்மாவின் கன்மசாமியத்தைப் பார்த்துச் சத்தி பதிப்பன். துலையின் இருதட்டுகளில் வைத்த பொருள்கள் சமமானாற்றான் அத்துலையின் நடு நிலையாய் நிற்கும். அல்லாக்கால் அத்தட்டுகள் ஏற்றத் தாழ்வுடையனவாகி ஒன்றற்கொன்று ஒவ்வாததாகும். அவ்வாறு ஒவ்வாமல் நிற்கில் விலை பகர்வோர் வாங்குபவர் தம்முளொவ்வாதவராவர். ஆதலால்—உலகவழக்கினும் துலையொத்தல் மிக அவசியமாயிற்று. கன்மம் காக்ஷிக்கெய்தாதபொருள். அங்ஙனமே அதன்சத்திகளுமாம். நல்வினையின் சத்தியும் தீவினையின் சத்தியும் மற்றொரு சத்தியின் பேராற்றலால் தம்தம் புடைபெயர்ச்சியினின்றும் விலகியாதொரு செயலுமற்று ஆன்ம அறிவைத் தாக்காமனின்று சமநிலை பெற்று வாளாகிடக்கு மந்நிலையை ஒப்புறுநிலையெனக் கூறுவர். அவ்வாறு அவ்விருவினையின் தாக்குதலில்லாத அவ்வான்ம அறிவில் இறப்பில் தவங்களா லெய்தப்பெற்ற சத்திகள் ஊடுருவிச் சென்று கன்ம முளையை அவித்து அதன் விதையாகிய ஆணவத்தின் சக்திகளை ஒருங்கே மாய்த்தல்கூடும். இச்சமநிலை பெறுவிடத்துப் பேராற்றலுடைய அச்சத்தியும் பதிந்து செயல் செய்வதற் கேலாததாகும்.

இருவினைகளாகிய புண்ணியபாவங்களைப் பண்ணிச் சுகதுக்கங்களாக அநுபவிக்க வுறுமென்று எண்ணப்பட்ட கன்மமலத்தால் பிருதுவிமுதல் மாயையிறுதியான தத்துவங்களிடமான புவனத்தில் பக்குவப்பட்ட போகங்களைப் புசித்துவரும் சகலர்களுக்கு அளவுபடுத்திச் சொல்லவொண்ணாதகாலம் அந்தந்தப் புவனங்கள்தோறும் ஆர்ச்சித்த கன்மம் துலையொப்புப் பிறந்தவிடத்திலே சத்திநிபாதமுண்டாக சிவம் குருவாய்வந்து தீக்ஷையினாலே மும்மலங்களை யறுத்து மோக்ஷத்தைத் தருவன்.

மேற்கூறியாங்கு இறப்பில் தவங்களால் நிகழும் "இருவினை யொப்பு" என்பதைப்பற்றி பற்பலவிதமாய்க் கூறப்பட்டுள்ளன. அவை வருமாறு.

1. ஒரு ஆன்மா புண்ணியத்தையும் பாவத்தையும் அளவாய்ப் பண்ணிவரப் புண்ணியமிகுதியானுற் பாவங்குறைந்தும் பாவமிகுதி யானுற் புண்ணியங்குறைந்தும் இப்படி ஒன்றுக்கொன்று ஏறிக் குறைந்துவாக் குறைந்ததில் நிறைவு வரவேண்டி ஒருகாலத்தும் எல் லைப்படாமல் அளவற்றகாலத்தினெல்லையிலே ஆர்ச்சித்த கன்மம் ஒத்தபோது துலையிட்டதட்டு இரண்டிலும் பொன்னும் படிக்கல்லும் போலத் தம்மிலொத்து நிற்பது துலையொப்பு என்பது ஒரு சாரார் கொள்கை.

இப்படிப் புண்ணியபாவம் துலையொத்து நில்லாதபோது புண் ணிய மிருந்தால் பாவத்தை யார்ச்சிக்கும். பாவமிருந்தால் புண்ணி யத்தை யார்ச்சிக்கும். இரண்டுமொத்தால் சுகதுக்கமிரண்டும் வேண் டாமல் பிரபஞ்ச உபாதி பிறந்து இந்த வேண்டாத பிரபஞ்சத்தை நீக்கிப்பிழைக்கும்வழி தருவாருளரோ வென்று ஆன்ம அறிவு தேடும். இது துலையொப்பில் சத்திநிபாத அவசரம். அதாவது பிரபஞ்சத்தை யும் பொருளையும் மறைத்து உருசிப்பித்து ஆணவமலத்தைச் சேட்டிப் பித்து நின்ற திரோதாயி மாறி அருட்சத்தியான நிலை.

"எண்ணும் வினைப்பயனுற் புவனந்தோறும் போகமென்று
நண்ணிவருஞ் சகலர்க் கொருகால் நயந்திங்ஙனே
பண்ணிய கன்மந் துலையொத் துழிச்சத்தி பாதமுறக்
கண்ணியலுங் குருவாய்க் காழிவேந்தன் கதிதருமே."

சஞ்சிதமாய் ஈட்டப்பட்டுக் கிடந்த இருவினைக்கும் பக்குவ முறை யானே பயன்உண்டாய் வரும்வழி நல்வினை மிக்க பரிமேதயாகம் தீவினை மிக்க பிரமக்கொலை ஒருங்கே பக்குவமெய்திப் பயன்படுதற்கண் ஒத் தனவாயின், அவைதம்முள் ஒன்றோடொன்று அடிக்கப்பட்டு சுந்தோ பசுந்த நியாயமாய்க் கெட்டொழியு மாதலின் அவ்வாறொத்தல் இரு வினை யொப்பென்பர் ஒரு சாரார்.

மிக்கவினையாகிய புண்ணியபாவங்கள் தம்முள் ஒத்துக்கெட்டன வாயினும் அவையொழிந்தொழிந்த புண்ணியபாவங்கள் தத்தம்பய னைத் தருதற்கு இடையீடின்மையானும் இருவினைகள் முழுதுந் தம்முளொக்கு மாறில்லை. ஒக்குமெனினும் அதுபற்றி ஆணவமலம் நீங்குமாறின்மையால் விஞ்ஞானகலராவரன்றி முக்தி எய்துதல் கூடா மையானும் இருவினையொப்பிற்கு ஈதுபொருளல்லவாம்.

சுவர்க்கநரகங்களில் அநுபவிக்கத் தக்கதா யிருக்கிற அஸ்வமேத பிரமஹத்தியாதி கன்மங்களை ஒரு சரீரத்தி லநுபவிக்கக் கூடா தாகை யால் சிவசக்தியானது இரண்டையு நாசஞ்செய்து அநியதமாயும் பரிபக் குவமாயுமிருக்கிற இரண்டுக்குமத்தியில் பிரபலமாயிருக்கிற ஒருகர்மத் தைப் புசிக்கச்செய்யும். மற்றொன்று அநியத காலபோக்யமாயிருக்கும். அவ்விரண்டு கர்மங்கள் ஸமபலமாய் விருத்தமாயிருந்தால் அவ்விரண் டையும் நாசஞ்செய்து வேறு கர்மத்தைப் புசிக்கச்செய்யும். சர்வகர்மங் களும் ஏககாலத்தில் பரிபக்குவமானால் சிவசத்தியானது அவைகளை நாசஞ்செய்யும். அதுவே விஞ்ஞானகைவல்யம். சர்வகர்ம நாசத்தால் கர்மசஹ காரியாயிருக்கிற ஆணவமலத்திற்குப் பரிபாகம் வரும்.

"ஒத்தவினை யிரண்டு மோட்டு மோவெனது
சத்திமல பாகமுறிற்றான். என்றுங் கூறுவர்."

ஒரு ஊருக்கு இருவழிதோன்றின விடத்துச் செல்வானுக்குத் திகைப்புண்டானது போல கன்மத்துலை யொப்பிலே சத்திக்குத் திகைப்பு வரும். அப்பொழுது சத்தி தன்றொழிலினைச்செலுத்தாம லிருக்கு மென்பர்.

அன்றியும் பசு நல்வினை தீவினை ஒத்து நின்ற இருவினை யொப்பு ஒன்று, சிவ நல்வினை தீவினை யொத்த விருவினை யொப்பு ஒன்று, ஆக இருவினையொப்பு இருவகைப்படும். இவற்றுள் முன்னைய இருவினை யொப்பு எங்ஙன மெனிற் கூறுதும். ஆன்ம அறிவின்கண் மலபரி பாகக்குறி சத்திநிபாதக்குறி விளங்குமாப்போல் இருவினை யொப் புக்குறி விளங்கி நிற்றலாம். அக்குறி யாதெனில் ஒன்றில் விருப்பும் ஒன்றில் வெறுப்புமாதலின்றி இருவினைகளிலும் அவற்றின் பயன்களி லும் ஒப்ப உவர்ப்பு நிகழ்ந்து விடுவோனது அறிவின் கண் அவ்விரு வினையும் அவ்வாறு ஒப்பநிகழ்தலே யாம். இவ்வாறு அறிவின் கண் இக்குறிநிகழ்ச்சி கூடுமாறில்லையாயின் முத்தியடைதற்கு ஏதுவா தல் கூடாதென்க. ஏனெனில் கன்ம ஒப்பு இல்லையாயின் குருபரன் றோன்றான். அவன்றோன்றிலனேல் சிவதீக்கைப்பேறு கிட்டாது. கிட் டாதாகவே சிவஞானமெய்தாது. எய்தா தாகவே அத்துவிதக் கலப்பி னது ஆன்ம அறிவுதூலமாய் நிற்றலால் வியாபகமாய் நின்று விளக்கல் கூடாது. முற்கூறியாங்கு சோபானமுறையில் சிறிது சிறிதாக விளங்கி விளங்கிப்பின் வியாபகமாய் விளங்கும். சிற்சத்தியும் முற்பக்கத்துத் திங்கள் போலத்திரோதான சத்திரூபமாய் நின்றறிவிக்கும். அன்றி யும் இருவினையொப்பென்பது சஞ்சித வினையொத்தலா, அல்லது

பிராரத்தவினை யொத்தலா, அல்லது ஆகாமியவினை யொத்தலா வென ஐயப்பாடுறும், அவ்வையம் நீக்குவான் சில கூறுவாம்.

ஓரே ஜனனத்தில் முத்தியடைய நின்ற ஆன்மா முன் ஜனனங்களிலீட்டிய புண்ணியபாவங்களிரண்டும் புசித்துத் தொலையத் தக்கதாக அத்துவாவிலே கட்டுப்பட்ட சஞ்சிதமும் அதினின்று இப்பொழுது புசித்துமுடிவதாக வந்தவுடலிலே கட்டுப்பட்ட பிராரத்த கன்மமும் எதிர்வினையாகிய ஆகாமியமும், முடிந்து போம்படி சிவ புண்ணிய மிகுதியிலே எல்லாம் சேரத்துலையொக்கப் பொருந்தின விடத்துத் திரோதாயி காருண்ணியத்தைச் செய்து நன்மையுடைய சத்திநிபாதம் விளைவிக்கும் என்று உண்மை நூல்கள் கூறுகின்றமையாலும், இருவினையொப்பு என்று பொதுப்படக் கூறியதாலும் இவ் வினையொத்தல் சஞ்சிதம், பிராரத்தம், ஆகாமியமாகிய மூன்றற்கும் பொருத்த முடைத்தாதலறிக. இதுபற்றி யன்றோ பெரியோர்.

" இனையபல பிறவிகளினிறந்து பிறந்தருளாலிருவினைகள்புரிந்
தருந்துமிதுசகலமகலா
முனமருவுமிருபயனு மொருகாலத் தருந்த முந்துநுகருந்துபயனந்த
முறவந்த
வினையுமெதிர்வினையுமுடிவினையு தவுபயனு னேராகநேராதல்
மேவுங்கான்முற்
சினமருவுதிரோதாயிகருணையாகித் திருந்தியசத்திநிபாதந்
திகழுமன்றே. "

என்று கூறுவாராயினர்.

இவ்வாறு சகலர்க்கு கன்ம வொப்பு, மலபரிபாகம், சத்திநிபாதம் என்னும் மூன்றும்மிக்கு அவசியமென்றும் கன்மவொப்பிற்குக் காரணம் இறப்பில் தவங்களென்றும் கண்டாம். அன்றியும் ஆன்ம அறிவின் கண் இருவினையொப்புக்குறி நிகழ வேண்டுமென்றும் மூவகைக் கன்மங்களுக்கும் இருவினையொப்புண் டென்றும் ஏககாலத்தில் பரிபக்குவமான கன்மங்களைச் சிவசத்தி நாசஞ்செய்யுமென்றும் அந்நாசத்தால் ஆணவமல பரிபாகமுறு மென்றும் கண்டாம்.

விஞ்ஞானகலர் பிரளயா கலர்க்கு இருவினை யொப்பில்லாமலே மலபரிபாகம் சத்திநிபாதமுண்டாம். விஞ்ஞான கலருக்குக் கன்ம ஒப்பு ஏனில்லையெனில், அவர்களுக்கு விஞ்ஞானயோக சந்நியாசங்களால் கன்மக்ஷயமும் மாயா மலக்ஷயமும் பிறந்திருக்கிறபடியாலென்க. ஆதலால் இவர்களுக்கு மலபரி பாகமே சத்திநிபாதத்துக்குக் காரணமெனவறிக.

மாயாபோகத்தால் கன்மசாமிய முண்டாக வேண்டும். பிரளயாக லர்க்கு இஃதின்மையால் இருவினையொப்பு இல்லாமலே மலபரிபாகம் வந்து சத்திநிபாதமுறும். அன்றியும் பிரளயாகலர் நிலையில் அருங் கலாதி போகமுண்டாகையால் சகலராவார்கள். இச்சகலருக்கும் மற் றுள்ள சகலருக்கும் கன்ம ஒப்பு சத்திநிபாதத்திற்குக் காரணமோ வெனில் பிரளயாகலர் நிலையினின்றுசகல ராவார்க்கு இருவினை யொப்பு சத்தி பதிதற்குக் காரணமன்றி மலபரிபாகமே காரணம்.

மாயையில் ஆதியிலிருக்கும் சகலர்க்கேகன்மவொப்புடன் கூடின மலபரிபாகம் சத்திநிபாதத்துக்கு காரணம் எனவறிக. மலமரிபாக மில்லா விடத்துச் சகலர்க்குச் சத்திநிபாதம் உண்டாகாது. எனவே மலபரிபாகத்துக்கு முன்னிகழும் இருவினை யொப்பைச் சிவசக்தி புசிக்கவொட்டாமற் கெடுத்துவிடுமென்க. இனி சிவ நல்வினை யொத்த லாவது.—

சிவநல்வினை, தீவினைபோலத் தமது முதலுபகாரத்தை மறந்து பிறவிக்கேதுவாய்ப் பசு போதம் முனைத்துச் செய்யப் படுவதொன் றெனத் தெளிந்து உவர்த்து விடுவோன தறிவின்கண் அவ்வாற்று ணொப்ப நிகழ்தலாம்.

சுருங்கக் கூறில் சிவபுண்ணிய விசேடத்தால் புத்தி இருவினை யின் கண்ணும் அவற்றின் பயன்களிடத்தும் விசாரித்தறியாது நடு நிலையாகி ஒத்து நிற்றலே இருவினையொப்பு எனப்படும். இஃதுற்ற போது அக்கினியைச்சார்ந்த விதைபோல ஆணவமலம் பக்குவமெய் தும் என்றறிக.

"பிணக்கில்லாத பெருந்துறைப் பெருமானுன் னுமங்கள் பேசுவார்க்
கிணக்கிலாத தோரின்பமே வருந்துன்பமே துடைத்தெம்பிரா
னுணக்கிலாததோர் வித்துமேல் விளையாம லென்வினை யொத்தபின்
கணக்கிலாத் திருக்கோல நீவந்து காட்டினுய்கழுக்குன்றிலே."

S. பால்வண்ண முதலியார்.

சிவலிங்க தத்துவார்த்தம் இருவினையெப்பு என்னும் இவ்விரு வியாசங்கள் "சித்தாந்தம்" என்னும் பத்திரிகையிலிருந்து கூடியவரையில் பிழைகளைப் பரிசோதித்து ஈண்டு அச்சிடப்பட்டன.—பத்திராதிபர்.

NEW LIGHT UPON INDIAN PHILOSOPHY OR SWEDENBORG AND SAIVA SIDDHANTA-

மேலைத்தேச வாசிகளால் கடவுள் அருள்பெற்ற மகா தத்துவ ஞானியெனக் கொண்டாடப்படும் Emanuel Swedenborg என் பவர் ஒருவர் இருந்தார். இவர் கி. பி. 1688-வது ஆண்டில் ஐரோப் பாக் கண்டத்தில் சுவீடென் தேசத்திற் பிறந்து 1772-வது ஆண்டில்

இறந்தனர். இவர் இயற்றிய வற்றுள் நாற்பது நூல் வரையில் இங்கிலாந்திலுள்ள சுவீடென்பர்க் சபையினரால் அச்சிடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் பல உலகத்திலுள்ள பல பாஷைகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அரக்கோணத்தில் வசிப்பவரும் New Reformer பத்திரிகாசிரியரும் பிளீடருமாகிய ஸ்ரீமான் D. கோபாலச் செட்டியாரவர்கள் B. A. அந்நூல்களை யாராய்ந்து, அவற்றிற் கூறியன சைவ சித்தாந்தத்தோடு ஒத்திருப்பதை நன்கு விளக்கி, சிவஞான போத முதலிய சாஸ்திரங்களிலிருந்து மேற்கோள்களை யெடுத்துக் காட்டி New Light upon Indian Philosophy or Swedenborg and Saiva Siddhanta என்னும் நூல் இயற்றினர். இந்நூலினை முற்கூறிய சுவீடென்பர்க் சபையார் மிகவும் பாராட்டி, சிறந்த பாயிரமும் தந்து, விலை மதிப்பு மிக்க காகிதத்தில் அச்சிட்டு, சிறந்த வகையில் கட்டுவித்து, உலகெங்கும் பரவுமாறு செய்வதோடு, அதை இயற்றிய செட்டியாரவர்களுக்கும் போதிய உதவி புரிந்தனர். இந்நூலினால் உலக முழுவதும் சைவ சித்தாந்தத்தின் மேம்பாட்டினை யறிதற் கேதுவாயிற்று. ஆதலால் சைவ உலகம் இதின் கிரந்த கர்த்தருக்கு மிகவும் நன்றி பாராட்டக் கடவதாம்.

வெறும் ஆங்கிலத்தில் மாத்திரம் தேர்ச்சி பெற்றுப் பொருள் சம்பாதிக்கப் பாடுபடும் நம்மவர்கள் சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களையும் நன்கு கற்று ஐரோப்பா அமெரிக்கா முதலிய கண்டங்களுக்குச் சென்று சைவப் பிரசாரகம் செய்வாராயின் உலக பூஜியராகலாம். வேண்டிய பொருளும் ஈட்டலாம். சைவம் சோபான முறையில் உலகெங்கும் தழைத்தோங்கும். சுயராஜ்யமும் கைவரும்.

சபாரத்தின முதலியார் சரித்திரம்

சபாரத்தின முதலியார் கி. பி. 1858-ல் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து 1922-ம் வருஷம் சிவபதமடைந்தனர். இவர் இலங்கை அரசாங்கம் மதிக்க உயர்ந்த உத்தியோகங்களைத் திறம்பட வகித்தனர். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல சைவ நூல்களை யியற்றி யச்சிட்டு இத்தேசத்தாரேயன்றி மேல் நாட்டாரும் நம் சைவ சித்தாந்தத்தின் மேன்மையை உணரச் செய்துளார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல அரிய வியாசங்களை யெழுதிப் பல பத்திரிகைகளுக்கு விடயதானம் புரிந்தனர். சைவ சமய ஒழுக்கங்களைச் சிவாகம விதிப்படி யநுட்டித்து வந்தனர். ஒழுக்கமும் கல்வியும் உயரிய பதவியும் ஒருங்கே பெற்று திரிகாணத்தாலும் சைவ வளர்ச்சியின் பொருட்டு இவரைப்போல் உழைத்தவர் வேறொருவரைக் காட்டுவது அரிது. இவர் சரித்திரம் உலகில் மறைந்து போகாதபடி ஸ்ரீமான் திருமயிலை சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளையவர்கள் எழுதி யச்சிட்டமைக்கு நாம் நன்றி பாராட்டி வந்தனமளிக்கின்றோம்.

ப—ர்.

பித்தவாயு லேக்கியம்

நெய் முதலிய பொருள்களின் விலையேற்றத்தையும் இதைச் சித்தப்படுத்துவதனால் நேரிடும் அதிக பிரயாசையையும் நோக்கி இடையில் சிலகாலமாக இந்த லேக்கிய விற்பனை நிறுத்தி வைக்கப் பட்டது. இதனையுண்டு குணமடையப் பெற்றவர்கள் பலர் அடிக்கடி வேண்டிக் கொள்வதனால் இது மறுபடியும் விற்பனைக்குச் சித்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை உபயோகித்து வருபவர்களுக்குப் பித்தவாயுவால் உண்டாகும் எவ்வகைப்பட்ட நோய்களும் அணுகா. ஜீரணசக்தி உண்டாம். சரீர புஷ்டியும் பலமும் உண்டாகும். இதுவே உண்மையான தாதுபுஷ்டி மருந்துமாம். வாய்க்கு ருசியாகவும் இருக்கும். பத்தியம் கட்டாயமல்ல. இச்சாபத்தியமிருந்தால் பின்னும் உத்தமம். சிறு பிள்ளைகள் சாப்பிட்டு வந்தால் அடிக்கடி வைத்தியரிடம் போக நேரிடாது. 20 வேளை சாப்பிடக்கூடிய மருந்தின் விலை ரூபா 2. வி. பி. தபாலில் அனுப்பினால் ரூபா 2—4—0.

இலங்கையில் இங்கிருந்து போகும் மருந்துக்கு அதிக வரி விதிப்பதனால் மணியார்டர் மூலமாக முன்பணம் அனுப்புவோர்களுக்கு மாத்திரம் இலங்கைக்கு இந்த லேகியம் அனுப்பப்படும்.

இ. கண்ணப்ப முதலியார்,
நெ. 43, பாளையப்பன் வீதி,
சென்னை.

அறிவிப்பு

ஸ்ரீ அப்பய தீக்ஷிதர் அவர்களால் செய்யப் பெற்ற சிவார்ச்சனை சந்திரிகையும் அகோர சிவாசாரியரால் வியாக்யானம் செய்யப்பெற்ற அஷ்டப் பிரகரணத்துள் தத்துவ பிரகாசிகை, தத்துவசங்கிரகம், தத்துவத்திரய நிர்ணயம், ஆகிய மூன்றும் அடங்கிய புத்தகம் ஒன்றும் நம்முடைய சங்கத்தினின்றும் வெளியா யிருக்கின்றன. வேண்டுவோர் நமக்கெழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சிவார்ச்சனை சந்திரிகை	ரூ.	1 0 0
தத்துவப் பிரகாசிகை, தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவநிர்ணயம் ஆகிய மூன்றும்	,,	1 0 0

தபாற்சார்ஜ் வேறு

இங்ஙனம்:
காரியதரிசி,
சிவாகமசங்கம், தேவகோட்டை.

திருவருள் கம்பெனி

THIRUVARUL & Co.,

General Merchants & Booksellers, 43, Palayappen Street,
G. T. MADRAS.

ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை

பல நூல்களைப் படித்து அரிதில் அறியும் வேத சிவாகமங்களின் ஞானபாதப் பொருள்களை யெல்லாம் பல பிரபல பிரமாணங்களோடு இவ்வுரையில் அறியக் கூடும். ஷை சுவாமிகள் திருவுருவப் படத்தோடு, பட்டு கலிகோ பயிண்ட் செய்தது.
விலை ரூபா 4—0—0

பட்டினத் தடிகள் பிரபந்த விருத்தியுரை ரூ. 3 8 0
கம்ப ராமாயண வசனம் (திரு அவதார முதல் பட்டாபிஷேகம் வரையில் 3 0 0

	ரூ.	அ.		ரூ.	அ.
விநோதரச மஞ்சரி	2	0	பகவத் கீதை பாக்கட் சயிஸ்	1	0
பரமபதமார்க்கம்	0	8	ஞானத்திரட்டு	1	0
ஜடபரதோபாக்கியானம்	0	8	தேவி பராக்கிரமம்	1	4
பூலோக இன்ப துன்பம்	0	6	சங்கீத ஞானபூஷணி	1	8
ஹிந்துலா	1	0	சின்மய தீபிகை	0	8
செந்தமிழ் வானவர் சரித்திரம்	0	12	திருமுறைத் திரட்டு (காஞ்சி நாகலிங்க முதலியார் பதிப்பு	2	8
பிரபஞ்ச பாவபுண்ணியம்	0	8	மஹாபதிவிரதைகளின் சரித்திரம்	0	8
முக்தி சோபானம்	0	8	பன்னிரண்டு ராசாக்கள் கதை	0	12
இந்திரஜாலக் கதைகள்	0	8	சிகிச்சா ரத்தின தீபம் (வைத்திய நூல்)	2	8
பட்டினத்துப் பிள்ளையார் திருப்பாடற்றிரட்டு. சுவாமிகள் சரித்திரமு மடங்கியது.	2	0	கண்ணுசாமீயம் வைத்தியநூல்	1	8

இவைகளன்றி இதர நாவல்களும், பாடசாலையில் வாசிக்கும் சிறுவர்களுக்கு வேண்டிய, தமிழ் வாசகங்கள், இலக்கணப் புத்தகங்கள், தேச சரித்திரங்கள் முதலியனவும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

RINGWORM OINTMENT

இது சரீரத்தில் உண்டாகும் தேமல், சகலவித்மான படைகள், சொறி, சரப்பான் முதலியவற்றிற்கு, ஷை சரீரத்தின் பாகத்தை கார்பாலிக் சோப் தேய்த்து சுத்தஞ் செய்து ஒருமுறை பூசினவுடன் மிகவும் குணம் தரும்.
விலை புட்டி 1-க்கு 0—8—0 1 டசன் புட்டி 5—4—0

EUCALYPTUS OIL

யூகலிப்டஸ் ஆயில் என்னும் நீலகிரித் தயிலம் புட்டி 1-க்கு 0—4—0
1 டசன் 2—8—0

தர்மா மீட்டர் என்னும் சுரம்பார்க்கும் டிக்கிரி 0—14—0 1 டசன் 9—0—0

குறிப்பு :— ஷை புத்தகங்களுக்கும், மருந்துகளுக்கும், பாக்கிங் சிலவும் தபால் சிலவும் பிரத்தியேகம்.

Printed at the Sadhu Press, Royapettah and Published by I. Authimoola Mudaliar, G. T. Madras.